

Bruxelles, den 22.3.2023
COM(2023) 151 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS AFGØRELSE

om at give Europa-Kommissionen bemyndigelse til på Den Europæiske Unions vegne at føre forhandlinger om ændring af Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme (CETS nr. 196) eller en tillægsprotokol i forbindelse hermed om revision af definitionen af terrorhandlinger

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Terrorisme er et stigende globalt fænomen og udgør en voksende trussel mod de grundlæggende rettigheder, demokratiet og retsstaten i Europa og over hele verden. De terrorangreb, der er begået i de seneste år i Den Europæiske Union og andre steder i verden, er uacceptable krænkelser af de værdier og principper, der ligger til grund for demokratiske samfund.

Over for en sådan vedvarende trussel er det nødvendigt at sætte resolut ind mod terrorisme, ikke kun på nationalt plan, men også på paneuropæisk plan og ud over Europas grænser. Terrorismens ofte grænseoverskridende karakter kræver et stærkt, internationalt samarbejde baseret på en fælles forståelse af terrorhandlinger og terrorrelaterede strafbare handlinger.

For at styrke det internationale samarbejde på dette område undertegnede Den Europæiske Union Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme ("Konvention nr. 196") og tillægsprotokollen til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme ("Konvention nr. 217") den 22. oktober 2015 og ratificerede dem den 26. juni 2018. Begge konventioner trådte i kraft i Den Europæiske Union den 1. oktober 2018. Den 27. januar 2023 havde 25 af EU's medlemsstater¹ ratificeret konvention nr. 196.

Konvention nr. 196 vedrører kriminalisering af terrorisme og terrorrelaterede aktiviteter samt internationalt samarbejde om sådanne strafbare handlinger og beskyttelse af og erstatning og støtte til ofre for terrorisme. I artikel 1 i konvention nr. 196 defineres begrebet "terrorhandlinger", idet der henvises til de handlinger, der opregnes i tillæg I til konvention nr. 196. I tillæg I opregnes en række FN-konventioner til bekæmpelse af terrorisme, herunder:

- Konvention til bekæmpelse af ulovlig bemægtigelse af luftfartøjer, undertegnet i Haag den 16. december 1970
- Konvention til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod den civile luftfarts sikkerhed, indgået i Montreal den 23. september 1971
- Konvention om forebyggelse af og straf for forbrydelser mod internationalt beskyttede personer, herunder diplomatiske repræsentanter, vedtaget i New York den 14. december 1973
- International konvention imod gidseltagning, vedtaget i New York den 17. december 1979
- Konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer, vedtaget i Wien den 3. marts 1980
- Protokol til bekæmpelse af ulovlige voldshandlinger i lufthavne, der betjener den internationale civile luftfart, udfærdiget i Montreal den 24. februar 1988
- Konvention til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod søfartssikkerheden, udfærdiget i Rom den 10. marts 1988

¹ Alle EU's medlemsstater med undtagelse af Grækenland og Irland har ratificeret konvention nr. 196.

- Protokol til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod sikkerheden for fastgjorte platforme, der befinder sig på kontinentalsoklen, udfærdiget i Rom den 10. marts 1988
- International konvention til bekæmpelse af terrorbombninger, vedtaget i New York den 15. december 1997
- International konvention til bekæmpelse af finansiering af terrorisme, vedtaget i New York den 9. december 1999
- International konvention til bekæmpelse af nuklear terrorisme, vedtaget i New York den 13. april 2005.

Konvention nr. 196 kriminaliserer en række handlinger, såfremt de begås med forsæt: offentlige opfordringer til at begå en terrorhandling (artikel 5), rekruttering til at begå terrorhandlinger (artikel 6), oplæring i terrorhandlinger (artikel 7) og medvirken til, tilskyndelse til og forsøg på at begå ovennævnte strafbare handlinger ("forsøg og medvirken", jf. artikel 9).

Konvention nr. 217 supplerer konvention nr. 196 ved at kriminalisere følgende handlinger: deltagelse i en sammenslutning eller gruppe med terrorisme som formål (artikel 2), modtagelse af oplæring i terrorhandlinger (artikel 3), udlandsrejse eller forsøg på udlandsrejse med terrorisme som formål (artikel 4), finansiering af sådanne rejser (artikel 5) og tilrettelæggelse eller anden formidling af rejserne (artikel 6).

Konvention nr. 196 og konvention nr. 217 indeholder imidlertid ikke en omfattende og klar retlig definition af "terrorhandlinger".

Med direktiv (EU) 2017/541 fastsættes der minimumsregler for definitionen af strafbare handlinger og fastsættelsen af sanktioner i forbindelse med terrorhandlinger, lovovertrædelser med forbindelse til en terrorgruppe og lovovertrædelser med forbindelse til terroraktiviteter i Den Europæiske Union. Artikel 3 i direktiv (EU) 2017/541 indeholder en liste over forsætlige handlinger, der kan betragtes som "terrorhandlinger", som kan tilføje et land eller en international organisation alvorlig skade, når de begås med et af de formål, der er anført i artiklen. Til sammenligning opstilles der med den nuværende definition i artikel 1 i konvention nr. 196 ikke en udtrykkelig liste over handlinger, der betragtes som "terrorhandlinger". I stedet rummer artikel 1 en generel henvisning til de handlinger, som findes i FN's konventioner til bekæmpelse af terrorisme, der opregnes i tillægget til konventionen. Endvidere omfatter den nuværende definition i konvention nr. 196 ikke de formål, der gør, at bestemte handlinger kan betragtes som "terrorhandlinger" efter EU-retten. Der er derfor betydelige forskelle mellem den nuværende definition af "terrorhandlinger" i konvention nr. 196 og definitionen i direktiv (EU) 2017/541.

I 2017 blev der nedsat en arbejdsgruppe under Den Europæiske Komité for Bekæmpelse af Terrorismen for at afspejle, at den voksende terrortrussel går ud over de traditionelle mål og fremgangsmåder, som er omfattet af de i artikel 1 i konvention nr. 196 nævnte FN-konventioner til bekæmpelse af terrorisme, der har til opgave at vurdere, om det er nødvendigt og muligt at udarbejde en retlig definition af "terrorhandlinger", som parterne i konvention nr. 196 skal anvende indbyrdes. Arbejdsgruppen udarbejdede en række alternative formuleringer

af definitionen og fremlagde sin endelige rapport² på plenarmødet i Komitéen for Bekæmpelse af Terrorisme, som består af parterne i konvention nr. 196, i november 2019. I sin endelige rapport henstillede arbejdsgruppen til plenarforsamlingen i Komitéen for Bekæmpelse af Terrorisme at beslutte, at det er muligt og nødvendigt at udarbejde en retlig definition af "terrorhandlinger" i konvention nr. 196, og kom med forslag til ordlyden af en eventuel fremtidig retlig definition.

I løbet af 2020 og 2021 fremsendte eksperter fra parterne i konventionen skriftlige bemærkninger til den endelige rapport. Den Europæiske Union fremsendte ikke skriftlige bemærkninger. Men en række EU-medlemsstater påpegede i deres skriftlige bemærkninger, at der var behov for, at Europarådet tilpasser ordlyden af en eventuel fremtidig retlig definition af "terrorhandlinger" til definitionen af "terrorhandlinger", jf. direktiv (EU) 2017/541 om bekæmpelse af terrorisme³. Forhandlingerne i Europarådet vil gøre det muligt at definere terrorhandlinger på en måde, der bedre afspejler gældende EU-ret på området bekæmpelse af terrorisme.

I 2022 gav Europarådets Ministerkomité Komitéen for Bekæmpelse af Terrorisme mandat til at træffe afgørelse om muligheden for at udarbejde en retlig definition af "terrorhandlinger" og indlede forhandlinger om ordlyden af den nye definition. Den 2. december 2022 blev medlemmerne af plenarforsamlingen i Komitéen for Bekæmpelse af Terrorisme på sit 9. plenarmøde enige om, at det er muligt at udarbejde en ny definition af terrorisme, og besluttede enstemmigt at indlede formelle forhandlinger om ordlyden af definitionen på det 10. plenarmøde i Komitéen for Bekæmpelse af Terrorisme den 23.-25. maj 2023⁴.

Den 8. februar 2023 vedtog Europarådets Ministerkomité Europarådets Strategi for Bekæmpelse af Terrorisme (2023-2027)⁵. I handlingsplanen for bekæmpelse af terrorisme for 2023-2027, der findes i strategiens bilag I, er "ajourføring af Europarådets konventioner om bekæmpelse af terrorisme" identificeret som Aktivitet 1.9. Det forventede resultat af ajourføringen er "at udarbejde et udkast til en tillægsprotokol eller ændring til konvention nr. 196, herunder den nye foreslåede definition af begrebet "terrorhandlinger" i konventionens artikel 1 senest i december 2025".

I artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsættes det, at Unionen har enekompetence "til at indgå internationale aftaler... for så vidt [indgåelsen] kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde". En international aftale kan påvirke de fælles regler eller ændre deres anvendelsesområde". En international aftale kan påvirke de fælles regler eller ændre deres anvendelsesområde, hvis de områder, der er omfattet af aftalen, overlapper med EU-lovgivningen eller i vidt omfang er omfattet af EU-retten. Den Europæiske Union er part i konvention nr. 196 og har udøvet sin kompetence ved vedtagelsen af direktiv (EU) 2017/541 om bekæmpelse af terrorisme. Den planlagte revision af definitionen af "terrorhandlinger" i konvention nr. 196 er omfattet af EU-retten på området bekæmpelse af terrorisme, navnlig direktiv (EU) 2017/541. Revisionen kan påvirke

² Endelig rapport fra undergruppen under Komitéen for Bekæmpelse af Terrorisme med henblik på at undersøge muligheden for at udarbejde en definition af terrorisme af 26. september 2019 [CDCT-DEF\(2019\)03rev.](#)

³ Direktiv (EU) 2017/541 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31. marts 2017, s. 6).

⁴ Forkortet beretning fra det 9. plenarmøde i Komitéen for Bekæmpelse af Terrorisme og oversigt over afgørelser, 2. december 2022, s.4 [CDCT\(2022\)16.](#)

⁵ Europarådets Strategi for Bekæmpelse af Terrorisme (2023-2027) [CM\(2023\)2-add-final.](#)

anvendelsesområdet for konvention nr. 196 samt for direktiv (EU) 2017/541. Derfor har Unionen enekompetence til at deltage i disse forhandlinger.

Unionens mål med hensyn til forhandlingerne bør være at undgå fortolkningsforskelle, og Europarådets fremtidige retlige definition af "terrorhandlinger" bør være forenelig med den retlige definition af "terrorhandlinger", jf. artikel 3 i direktiv (EU) 2017/541 om bekæmpelse af terrorisme⁶.

Det vellykkede udfald af forhandlingerne vil føre til en definition af "terrorhandlinger" på paneuropæisk plan, som vil udvide den fælles forståelse af "terrorhandlinger" fra EU's medlemsstater til at omfatte lande, der er medlemmer af Europarådet, som ratificerer ændringen til konvention nr. 196 eller den nye tillægsprotokol med definitionen af "terrorhandlinger", alt efter hvilket instrument Europarådet finder hensigtsmæssigt for revisionen. Vedtagelsen af en definition på paneuropæisk plan kan også bidrage til at fremme de igangværende drøftelser om en definition af "terrorhandlinger" i forbindelse med forhandlingerne om udkastet til en omfattende konvention om international terrorisme på FN-plan⁷.

Denne henstilling forelægges Rådet i henhold til artikel 218, stk. 3 og 4, i TEUF med henblik på at få bemyndigelse til på Den Europæiske Unions vegne at føre forhandlinger om ændring af konvention nr. 196 eller den nye potentielle tillægsprotokol til konventionen om revision af definitionen af "terrorhandlinger", udstikke forhandlingsdirektiver og udpege Kommissionen som forhandler.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forhandlingerne om revisionen af definitionen af "terrorhandlinger" i konvention nr. 196 eller i den nye potentielle tillægsprotokol til konventionen har direkte forbindelse til fælles EU-regler for bekæmpelse af terrorisme.

Den 15. marts 2017 vedtog Unionen direktiv (EU) 2017/541 om bekæmpelse af terrorisme. Direktivet indeholder harmoniserede definitioner af terrorhandlinger og lovovertrædelser med forbindelse til terroraktiviteter, der tjener som et benchmark for udveksling af oplysninger og samarbejde mellem de nationale myndigheder. De EU-medlemsstater, som anvender direktivet⁸, skal sikre, at de i direktivet omhandlede lovovertrædelser er kriminaliserede i henhold til deres nationale lovgivning. Afsnit II i direktiv (EU) 2017/541 indeholder definitioner af "terrorhandlinger" (artikel 3) og "lovovertrædelser med forbindelse til en terrorgruppe" (artikel 4), mens afsnit III indeholder definitioner af "lovovertrædelser med forbindelse til terroraktiviteter", såsom oplæring i terror (artikel 7 og 8), rejser til udlandet med terror for øje (artikel 9) og finansiering af terror (artikel 11).

I artikel 3 i direktiv (EU) 2017/541 om bekæmpelse af terrorisme er den retlige definition af "terrorhandlinger" fastsat. Artikel 3 består af to stykker: Stk. 1 indeholder en liste over forsætlige handlinger, der er defineret som "terrorhandlinger", som kan tilføje et land eller en international organisation alvorlig skade, når de begås med et af de formål, der er anført i stk. 2.

⁶ Direktiv (EU) 2017/541 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31. marts 2017, s. 6).

⁷ Ad hoc-udvalget, der er nedsat ved generalforsamlingens resolution 51/210 af 17. december 1996 — [Product of the Ad Hoc Committee's work](#) Senest opdateret: 17. februar 2022.

⁸ Direktiv (EU) 2017/541 finder ikke anvendelse på Danmark og Irland.

Arbejdsgruppen under Den Europæiske Komité for Bekæmpelse af Terrorisme udarbejdede et dokument med ordlyden af den potentielle fremtidige definition af "terrorhandlinger", som blev rundsendt til parterne i konvention nr. 196 i oktober 2022. Dette dokument indeholdt et uforpligtende foreløbigt eksempel på den mulige ordlyd af den fremtidige definition. Denne model består af to dele, hvor stk. 1 præciserer de strafbare handlinger og stk. 2 de formål, hvormed terrorhandlingerne begås. Denne opdeling afspejler den måde, hvorpå definitionen i artikel 3 i direktiv 2017/541 er udformet. Selv om listen over strafbare handlinger, jf. stk. 1 i modellen, ikke er lige så omfattende som listen i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2017/541, er tilpasningen til direktivet ret stor, når listen læses sammen med de terrorhandlinger, der er defineret i traktaterne i tillæg I til konvention nr. 196. Selv om dokumentet ikke er bindende, viser det, at det med de foreløbige overvejelser med rimelighed kan forventes, at Europarådets definition af "terrorhandlinger" vil blive tilnærmet EU-retten under forhandlingerne.

I betragtning af at forhandlingerne berører spørgsmål, der henhører under den gældende EU-ret, bør Unionen tilstræbe at sikre overensstemmelse og sammenhæng mellem Europarådets reviderede definition af "terrorhandlinger" og definitionen af "terrorhandlinger" efter EU-retten.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Tredje del, afsnit V, i TEUF, tillægger Den Europæiske Union kompetence inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, herunder til at fastsætte minimumsregler for definitionen af strafbare handlinger og sanktioner i forbindelse med visse former for særlig grov kriminalitet⁹. Ud over direktiv (EU) 2017/541 om bekæmpelse af terrorisme, som kræver, at medlemsstaterne kriminaliserer terrorhandlinger, og som indeholder sådanne minimumsregler, har Den Europæiske Union vedtaget en række omfattende retlige instrumenter til bl.a. bekæmpelse af terrorisme. Disse EU-retlige instrumenter bidrager til de fire søjler i dagsordenen for bekæmpelse af terrorisme i EU¹⁰: i) foregribe eksisterende og nye terrortrusler i Europa, ii) forebygge angreb, iii) beskytte europæerne og iv) reagere på angreb, når de finder sted. Følgende retlige instrumenter udgør en del af denne omfattende retlige ramme:

- Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA om fælles efterforskningshold¹¹
- Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne¹²
- Direktiv 2014/41/EU om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager¹³
- Konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater¹⁴
- Rådets afgørelse 2005/671/RIA om udveksling af oplysninger og samarbejde vedrørende terrorhandlinger¹⁵

⁹ Artikel 83 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

¹⁰ COM(2020) 795 final.

¹¹ EUT L 162 af 20.6.2002, s. 1.

¹² EUT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

¹³ EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1.

¹⁴ Rådets retsakt af 29.5.2000 om udarbejdelse af konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 197 af 12.7.2000, s. 1).

¹⁵ EUT L 253 af 29.9.2005, s. 22.

- Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2006 om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder¹⁶
- Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (Prümafgørelsen)¹⁷
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/991 af 8. juni 2022¹⁸
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/784 af 29. april 2021 om håndtering af udbredelsen af terrorrelateret indhold online¹⁹
- Direktiv 2012/29/EU om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA²⁰
- Rådets direktiv 2004/80/EC/EF om erstatning til ofre for forbrydelser²¹

Denne række omfattende retlige instrumenter understreger forpligtelsen til, at medlemsstaterne handler inden for rammerne af EU-institutionerne, når de indgår internationale forpligtelser vedrørende bekæmpelse af terrorisme. Forhandlingerne bør således sikre, at medlemsstaterne fortsat kan overholde EU-retten under hensyntagen til den fremtidige udvikling af EU-retten.

Med henblik på den fremtidige udvikling af EU-retten på dette område bør der navnlig tages hensyn til følgende lovgivningsforslag fra Kommissionen:

- Forslag til direktiv om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA²²
- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om elektronisk udveksling af data med henblik på politisamarbejde ("Prüm II"), om ændring af Rådets afgørelse 2008/615/RIA og 2008/616/RIA og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726, 2019/817 og 2019/818²³
- Forslag til forordning om oprettelse af en samarbejdsplatform til støtte for fælles efterforskningshold og om ændring af forordning (EU) 2018/1726²⁴

¹⁶ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 89.

¹⁷ EUT L 210 af 6.6.2008, s. 1.

¹⁸ EUT L 169 af 27.6.2022, s. 1.

¹⁹ EUT L 172 af 17.5.2021, s. 79.

²⁰ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

²¹ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 15.

²² COM/2021/782 final.

²³ COM(2021) 784 final.

²⁴ COM(2021) 756 final.

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 og Rådets afgørelse 2005/671/RIA for så vidt angår digital informationsudveksling i terrorsager²⁵

Afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union udstikker målene for Unionens optræden udadtil. Afsnit V, kapitel 2, udstikker også Unionens politik inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP). Da terrorisme og bekæmpelse heraf ikke kun vedrører den indre sikkerhed, men også FUSP, skal de relevante aktører sikre sammenhæng mellem disse områder af Unionens aktiviteter (artikel 21, stk. 3, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union). Kommissionen, der bistås af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, sikrer denne sammenhæng og samarbejder i den henseende.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

I henhold til artikel 218, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) forelægger Kommissionen henstillinger for Rådet, som vedtager en afgørelse om bemyndigelse til at føre forhandlinger og om udpegelse af Unionens forhandler. Kommissionen udpeges som forhandler. I henhold til artikel 218, stk. 4, i TEUF kan Rådet give forhandleren direktiver.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Ikke relevant.

• Proportionalitetsprincippet

Dette initiativ går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de relevante politiske mål. Unionen er bedst placeret i forhold til at handle, da Unionen allerede har udøvet sin interne kompetence på dette område ved vedtagelsen af direktiv (EU) 2017/541 om bekæmpelse af terrorisme. Direktivet indeholder en EU-definition af terrorhandlinger, som består af minimumsregler, der skal anvendes på ensartet vis af EU's medlemsstater. Derfor bør man have en fælles EU-tilgang ved forhandlingerne for at undgå fortolkningsforskelle mellem Europarådets retlige definition af terrorhandlinger og definitionen efter EU-retten.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Ikke relevant.

• Høringer af interessenter

Ikke relevant.

• Indhentning og brug af ekspertbistand

Kommissionen tog hensyn til de synspunkter, som medlemsstaternes eksperter gav udtryk for under drøftelserne i Rådet relevante arbejdsgrupper i forbindelse med forberedelsen af forhandlingerne.

²⁵ COM(2021) 757 final.

- **Konsekvensanalyse**

Ikke relevant.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

- **Grundlæggende rettigheder**

En række grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal tages i betragtning under forhandlingerne om revisionen af den retlige definition af terrorhandlinger i konvention nr. 196 og konvention nr. 217. De rettigheder, der er særligt relevante, omfatter: de rettigheder, der er nævnt i chartrets afsnit I om retten til menneskelig værdighed, retten til frihed og sikkerhed (chartrets artikel 6), retten til at tænke frit og til samvittigheds- og religionsfrihed (chartrets artikel), retten til ytrings- og informationsfrihed (chartrets artikel 11), retten til at deltage i forsamlinger og til foreningsfrihed (chartrets artikel 12), forbud mod forskelsbehandling, navnlig på grund af race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser (chartrets artikel 21), adgangen til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (chartrets artikel 47), uskyldsformodningen og retten til et forsvar (chartrets artikel 48), legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf (chartrets artikel 49) og retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange i en straffesag for samme strafbare handling (*ne bis in idem*, chartrets artikel 50). Da deltagelsen i forhandlingerne på Den Europæiske Unions vegne ikke bør gå ud over beskyttelsesniveauet for de grundlæggende rettigheder i Unionen, foreslås det med dette initiativ at tilstræbe et højt niveau for beskyttelse af de grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU's budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Den 8. februar 2023 vedtog Europarådets Ministerkomité Europarådets Strategi for Bekæmpelse af Terrorisme (2023-2027)²⁶. I henhold til handlingsplanen for bekæmpelse af terrorisme for 2023-2027, der er knyttet som bilag til strategien, har Europarådet forpligtet sig til at ajourføre sine konventioner om bekæmpelse af terrorisme. Ajourføringen skal ske i form af "et udkast til en tillægsprotokol eller ændring til konvention nr. 196, herunder den nye foreslåede definition af begrebet "terrorhandlinger" i konventionens artikel 1 senest i december 2025". Med initiativet foreslås det at forfølge en åben, inklusiv og gennemsigtig forhandlingsproces.

²⁶ Europarådets Strategi for Bekæmpelse af Terrorisme (2023-2027) [CM\(2023\)2-add-final](#)

Henstilling med henblik på

RÅDETS AFGØRELSE

om at give Europa-Kommissionen bemyndigelse til på Den Europæiske Unions vegne at føre forhandlinger om ændring af Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme (CETS nr. 196) eller en tillægsprotokol i forbindelse hermed om revision af definitionen af terrorhandlinger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 218, stk. 3 og 4,

under henvisning til henstilling fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I 2022 gav Europarådets Ministerkomité Komitéen for Bekæmpelse af Terrorismen mandat til at indlede forhandlinger om revision af den retlige definition af terrorhandlinger, som parterne i Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme ("konvention nr. 196") skal anvende indbyrdes.
- (2) Den 2. december 2022 besluttede Komitéen for Bekæmpelse af Terrorismen at revidere definitionen af terrorhandlinger og indlede formelle forhandlinger om ordlyden af denne definition på dens møde den 23.-25. maj 2023.
- (3) Unionen er part i konvention nr. 196. Den har udøvet sin kompetence på dette område ved vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541²⁷, idet den har fastsat minimumsregler for den retlige definition af strafbare handlinger og sanktioner i forbindelse med terrorhandlinger og lovovertrædelser med forbindelse til terroraktiviteter.
- (4) Definitionen af terrorhandlinger er omfattet af EU-retten, navnlig artikel 3 i direktiv (EU) 2017/541. Revisionen af definitionen af terrorhandlinger i konvention nr. 196 kan påvirke de fælles regler, der er fastsat ved direktiv (EU) 2017/541, eller ændre dens anvendelsesområde. Derfor har Unionen enekompetence til at deltage i forhandlingerne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kommissionen gives herved bemyndigelse til på Unionens vegne at føre forhandlinger om ændring af Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme (CETS nr. 196) eller om en ny tillægsprotokol i forbindelse hermed om revision af definitionen af terrorhandlinger.

²⁷ Direktiv (EU) 2017/541 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31. marts 2017, s. 6).

Artikel 2

Forhandlingsdirektiverne er fastsat i bilaget.

Artikel 3

Forhandlingerne føres i samråd med [navnet på det særlige udvalg indsættes af Rådet].

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*